

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: H. B., bytem X, zastoupeného: JUDr. Vladimír Bulinský, advokát, se sídlem tř. Kpt. Jaroše 13, 602 00 Brno, proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 28.4.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 23.2.2015 č.j. X o starobní důchod,*

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 23.2.2015 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 11.11.2014 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce JUDr. Vladimíra Bulinského na nákladech řízení částku ve výši 3.146,-Kč nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku na účet X.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 28.4.2015 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 23.2.2015 č.j. X. Žaloba byla nejprve podána k místně nepřislušnému Městskému soudu v Praze, který usnesením ze dne 29.5.2015 č.j. 2Ad 15/2015-10 věc postoupil místně příslušnému Krajskému soudu v Plzni podle § 89 odst. 2 písm. c) zákona č.582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, a tento žalobu obdržel dne 10.7.2015. Žalobce v žalobě uvedl, že nesouhlasí s výší výměry svého starobního důchodu, který mu byl od 1.4.2013 přiznán ve výši 811,- Kč měsíčně, neboť má za to, že žalovaná při výpočtu nesprávně zohlednila dobu pojištění. Dále sdělil, že od 1.1.2001 do 31.3.2013 byl jednatelem společnosti H.– správa s.r.o. a po tuto dobu hradil i pojistné v České republice (dále jen ČR). Za výkon funkce dostával mzdu ve výši 5.000,-Kč měsíčně, vyplácenou jednou ročně (60.000,-Kč) a z této mzdy pak po konzultaci s místně příslušnou

okresní správou sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**), hradil jednou ročně i pojistné ve výši 34% ze svého hrubého ročního příjmu, ovšem za celý kalendářní rok, nikoliv jen za předmětný měsíc. Žalovaná započítala do pojistné doby celé roky 2008 a 2009, ale z dalších let pouze jeden měsíc, protože dospěla ke špatnému závěru, když na základě informací od společnosti H. – správa s.r.o. (dále též **zaměstnavatel**) dovodila, že žalobce byl přihlášen k sociálnímu a zdravotnímu pojištění vždy pouze pro měsíc výplaty odměny pro jednatele a pro hlavní pracovní poměr, který byl uzavřen mezi žalobcem a spol. H. k.s., byl žalobce osvobozen od účasti v systému zdravotního a sociálního pojištění na základě žádosti E101, tedy že na základě formuláře E101 byl žalobce po zbývajících část roku, než po kterou hradil pojistné, tj. po zbývajících 11 měsících, od povinnosti platit pojistné na sociální pojištění v ČR osvobozen, neboť podléhal předpisům Spolkové republiky Německo (dále jen **SRN**). Žalovaná tak uzavřela, že s ohledem na to, že za zbývajících část roků v namítaném období, než po kterou byl žalobce důchodově pojištěn v ČR, za něj nebylo v ČR placeno pojistné, nelze tuto dobu započítat pro účely důchodového pojištění jako českou dobu pojištění. Jak uvedla spol. H. - správa s.r.o., žalobce byl na základě formuláře E101 osvobozen od povinnosti platit pojistné na sociální pojištění v ČR v rámci hlavního pracovního poměru vykonávaného u spol. H. k.s., nikoliv však v rámci výkonu funkce jednatele spol. H.- správa s.r.o., kdy po celou dobu výkonu této funkce pojistné reálně hradil. Doba pojištění dle žalobce představuje celkem 4.773 dní, nikoliv 1.008 dní započtených žalovanou. Žalobce dále upozornil, že nařízení Rady (EHS) č. 1408/71, kterým žalovaná argumentuje, bylo zrušeno a s účinností ode dne 1.5.2010 (ještě před podáním žádosti žalobce o přiznání starobního důchodu) bylo nahrazeno novým nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 a odkázal na čl. 54 nařízení č. 883/2004 a dále na nálezy Ústavního soudu sp.zn. II. ÚS 348/04 ze dne 9.6.2005. V závěru žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení, současně požádal o náhradu nákladů řízení. (*K žalobě byla připojena kopie napadeného rozhodnutí.*)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 23.2.2015 č.j. 490 828 358/315-MMA žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. 490 828 358/4210 ze dne 11.11.2014, kterým byl podle § 29 odst. 1 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**) a s přihlédnutím k čl. 6 a 52 odst. 1 písm. b) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 (dále **Nařízení č. 883/2004**) žalobci přiznán od 1.4.2013 starobní důchod ve výši 811,-Kč měsíčně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 23.2.2015 žalovaná též uvedla, že důchodový věk žalobce (nar. X) činí 62 let a 4 měsíce, tedy jej dosáhl dne X. Potřebná doba pojištění pro nárok na starobní důchod u něho činí 27 let a dle údajů dostupných z evidence ČSSZ vyplývá, že získal celkem 47 roků a 277 dnů pojištění, tedy splnil podmínku potřebné doby pojištění pro nárok na starobní důchod dle § 29 odst. 1 písm. c) zákona. Doba pojištění potřebná pro nárok na důchod byla splněna pouze s přihlédnutím k dobám pojištění získaným podle právních předpisů jiných členských států EU, tj. pouze s přihlédnutím k článku 6 Nařízení č. 883/2004. K námitkám žalobce týkajících se doby pojištění získané v období od 1.1.2001 do 31.3.2013 na území ČR žalovaná uvedla, že na základě dotazu u zaměstnavatele žalobce bylo zjištěno, že společnost H.- správa s.r.o., je právním subjektem, který je statutárním orgánem (*komplementářem*) komanditní společnosti H. k.s., a jako taková nemá a neměla žádné zaměstnance. Žalobce byl ve společnosti H. - správa s.r.o. jmenován jednatelem a na základě jednatelské smlouvy byl za výkon jednatele*

odměňován, přičemž pro výplatu této odměny musel být přihlášen k sociálnímu a zdravotnímu pojištění, kdy k výplatě docházelo jednou ročně v listopadu nebo prosinci daného roku, přičemž na základě konzultace s místně příslušnou OSSZ byl žalobce přihlášen k sociálnímu a zdravotnímu pojištění vždy pouze pro měsíc výplaty odměny. Pro hlavní pracovní poměr, který byl uzavřen mezi žalobcem a zaměstnavatelem H. ČR k.s., byl osvobozen od účasti v systému zdravotního a sociálního pojištění na základě žádosti E101. Z evidenčních listů a osobního listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**) žalobce pak bylo zjištěno, že byl na území ČR v období od 1.1.2001 do 31.3.2013 důchodově pojištěn vždy pouze jeden měsíc v roce (listopad nebo prosinec), s výjimkou let 2008 a 2009, ve kterých byl na území ČR důchodově pojištěn po celý rok. Po zbývajících část každého roku z namítaného období byl žalobce důchodově pojištěn na území SRN a to vždy po takovou část roku, která v součtu s obdobími, po které byl důchodově pojištěn na území ČR, dává dohromady 365 dní, v případě přestupného roku 366 dní pojištění. Žalobci tak bylo období od 1.1.2001 do 31.3.2013 započteno zcela, tj. nejsou zde žádné, dosud nezhodnocené dny pojištění, ani žádné období, které by nebylo kryto pojištěním, a vzhledem k tomu, že nelze totéž období zhodnotit dvakrát jako dobu pojištění (*a získat tak v určitém roce více než 365/366 dní pojištění*), nebylo možné jeho námitkám vyhovět. Vyplácení dávek stejného druhu za jednu a tutéž dobu povinného pojištění je rovněž vyloučeno článkem č. 12 Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71. S ohledem na skutečnost, že za zbývajících část roků v namítaném období, než po kterou byl žalobce důchodově pojištěn v ČR, za něj nebylo v ČR placeno pojistné, nelze tuto dobu započítat pro účely důchodového pojištění jako českou dobu pojištění.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 15.10.2015 uvedla mimo jiné, že jádrem daného sporu je posouzení, zda lze žalobci uznat dobu od 1.1.2001 do 31.3.2013 jako dobu pojištění a jako takovou ji zahrnout do celkové doby pojištění. Dále odkázala na § 5 odst. 1 písm. w) a § 11 odst. 1 zákona, § 9 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, a na rozsudek NSS v Brně sp.zn. 4 Ads 29/2004 ze dne 16.9.2005. Žalovaná sdělila, že není sporu o tom, že žalobce v době od 1.1.2001 do 31.3.2013 vykonával funkci jednatele, ovšem společnost H.-správa s.r.o. neodváděla pojistné za jednotlivé kalendářní měsíce, ale pouze jednou ročně, a to na podkladě odměny vyplacené jednorázově. Pokud by zákonodárce připustil odvádění pojistného pouze jednou za kalendářní rok (což by mohlo být pro zaměstnance daleko výhodnější), zajisté by zákonodárce i takový postup jednoznačně specifikoval, což však neučinil. Z OLDP žalobce lze seznat, že doba pojištění od 1.1.2001 do 31.3.2013 je žalobci zhodnocena v maximálním počtu zhodnotitelných kalendářních roků (období od 1. ledna do 31. prosince), neboť zbývajících část jednotlivých kalendářních roků rozhodného období pokrývá doba pojištění zhodnocená na podkladě potvrzení německého nositele pojištění ve smyslu Nařízení č. 883/2004. Žalovaná proto setrvala na napadeném rozhodnutí a navrhla zamítnutí žaloby.

Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 23.2.2015 bylo žalobci doručeno dne 28.2.2015 a také, že skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalované odpovídají obsahu spisu. Z OLDP zpracovaného dne 3.11.2014 bylo zjištěno, že od 1.4.1964 do 31.3.2013 byla žalobci započtena česká doba pojištění 1.008 dnů a doba v cizině 16.884 dnů, přičemž

v jednotlivých letech dává součet pojistných dob v ČR a v cizině (*DEU-pojištění*) vždy 365 či 366 dnů.

K výzvě soudu *zaslala žalovaná dne 11.11.2015 kopie evidenčních listů důchodového pojištění* (dále jen **ELDP**) za období let 2001-2013 pořízené dle originálu, které pravděpodobně pouze nedopatřením nebyly založeny v dávkovém spisu zaslaném soudu, z nichž bylo zjištěno, že evidovaná doba pojištění v ČR odpovídá údajům uvedeným v OLDP žalobce uvedeném shora, který je založen i v dávkovém spisu.

Žalobce ve svém vyjádření ze dne 18.11.2015 sdělil, že trvá na žalobě a na ústním projednání věci a podáním ze dne 30.11.2015 předložil soudu doklady k prokázání jeho tvrzení (*Usnesení společníků společnosti H.- správa s.r.o. ze dne 4.1.2001 a 13.12.2002, Přehled jeho odvodů na sociální pojištění za období 2001–2013 a výpisy z účtu prokazující úhradu pojistného*).

Žalovaná ve svém vyjádření dne 7.1.2016 setrvala na svém petitu a dále sdělila k předloženým usnesením společníků společnosti H.- správa s.r.o. ze dne 4.1.2001 a 13.12.2002, že v nich uvedené tvrzení, že žalobci bude za činnost jednatele v roce 2001 a 2002 vyplacena měsíční odměna ve výši 5.000,-Kč, celkem tedy 60.000,-Kč, a výplatu lze provést ve formě jedné částky po ukončení obchodního roku, svědčí přesvědčení, že žalobce nebyl každý měsíc v kalendářním roce účasten nemocenského a tedy i důchodového pojištění.

Poté žalobce v podání ze dne 1.3.2016 setrval na své žalobě v plném rozsahu.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**) soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení *bez jednání* rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění. Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Podle § 29 písm. c) zákona ve znění platném k datu 28.12.2011, tj. datu přiznání důchodu, pojištěnec má nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně 27 let a dosáhl důchodového věku v roce 2011.

Žalobce se podanou žalobou v této věci domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů. Soud pak na základě všech zjištěných skutečností v této věci dospěl k závěru o důvodnosti *žaloby proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 23.2.2015*. Soud po přezkoumání obsahu napadeného rozhodnutí dospěl k závěru i s *přihlédnutím k ustanovení § 67 odst. 2 věta první a § 68 odst. 1 až 6 správního řádu* (rozhodnutí se vyhotovuje v písemné formě, obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků a ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno a označení účastníků; v odůvodnění se uvedou důvody výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků), že *žalovaná do rozhodnutí ze dne 23.2.2015 úvahy požadované správním řádem plně neuvedla*, protože se žádným způsobem nevypořádala s nejasnostmi v příslušných ELDP, které měla k dispozici. V předmětných ELDP, ač se u žalobce stále jednalo o stejnou činnost, tj. jednatele uvedené firmy, kdy byl vždy vykázán vyměřovací základ 60.000,-Kč za rok, jsou *ELDP za roky 2001-2005* vyplněny stejným způsobem, tedy 31 dnů pojištění (2001-2003) a 30 dnů pojištění (2004-2005), kdy není označen „X“ měsíc s pojištěním, *za roky 2006-2007* je vykázána vždy doba od 1.12. do 31.12., tj. 31 dnů za rok, ale žádný měsíc není označen „X“; *za roky 2008-2009* má vykázanu dobu pojištění shodně od 1.1. do 31.12., tj. 366 a 365 dnů; *za roky 2010-2011* je vykázána doba pojištění vždy od 1.12. do 31.12., tj. 31 dnů, a zbývající měsíce v roce jsou označeny „X“; *za rok 2012* má vykázanu dobu pojištění od 1.1. do 31.12., tj. 366 dnů, avšak *ELDP byl vyhotoven až 21.7.2015* a OSSZ Žďár nad Sázavou byl doručen až dne 5.8.2015 stejně jako ELDP *za rok 2013* s vykázanou dobou pojištění od 1.1. do 28.2., tj. 59 dnů. Zjištěné rozporné skutečnosti nejsou žádným způsobem zohledněny v napadeném rozhodnutí žalované, přestože žalobce v podání ze dne 27.11.2014 nazvaném odpor proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 11.11.2014, které bylo dle obsahu posouzeno jako námitky, uvedl, že jako zaměstnanec od 1.1.2001 do 31.3.2013 bez přerušení podléhal dle své smlouvy a zákonů českého sociálního zabezpečení a plnil své finanční závazky, není patrné, že by bylo zjišťováno, zda mají být k dispozici i ELDP za roky 2012 a 2013 ohledně doby pojištění získané v ČR, i když byl k dispozici doklad německého nositele pojištění o době pojištění žalobce.

Bez ohledu na písemnosti zaslané v průběhu řízení žalobcem na prokázání jeho tvrzení soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a i nedostatky důvodů rozhodnutí, protože skutkový stav, který vzala žalovaná za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění ze shora i níže uvedených důvodů. Protože nebyly odstraněny rozpory v obsahu citovaných ELDP a navíc za rok 2012 a 2013 byly vyhotoveny až v červenci 2015 a OSSZ doručeny až 5.8.2015 a až poté ČSSZ, tj. téměř půl roku po vydání napadeného rozhodnutí, nemohl být jejich obsah zohledněn při vydání rozhodnutí ze dne 11.11.2014 o starobním důchodu žalobce, ani v řízení o námitkách, proto soudu nezbylo, než napadené rozhodnutí a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 11.11.2014

zrušit pro vady řízení a věc vrátit žalované k dalšímu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) a b), § 78 odst. 1 věta první, odst. 3 a 4 s.ř.s., jak vyplývá z *výroku I. rozsudku*.

Žalovaná tedy nejprve vyzve příslušnou OSSZ Žďár nad Sázavou ke kontrole ELDP za účelem zjištění, po jak dlouhou dobu byl žalobce účasten důchodového pojištění v tom kterém roce a teprve až poté, kdy bude postaveno najisto, jaká doba pojištění získaná v ČR žalobci náleží, bude vydáno nové rozhodnutí o starobním v souladu s platnou právní úpravou (*zákon č. 155/1995 Sb. (např. § 11) i Nařízení č. 883/2004*), čímž bude realizován rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 78/2015 ze dne 14.4.2016, jehož výrok i odůvodnění bude zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a rovněž i s příslušnými ustanoveními zákona i uvedeného Nařízení. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s. a rovněž soud připomíná, že dle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. *v této věci k datu 23.2.2015*. Rovněž se soud omlouvá za délku tohoto řízení spočívající v objektivních okolnostech.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce, který měl ve věci úspěch, náhradu nákladů řízení požadoval prostřednictvím svého zástupce v podání ze dne 13.4.2016, kdy požadoval celkem částku 25.167,20Kč včetně soudního poplatku ve výši 3.000,-Kč, který nebyl zaplacen (*toto řízení je od soudního poplatku osvobozeno*). Soud sice shledal, že jeho nárok je oprávněný a proto mu přiznal částku za požadované 2 úkony právní služby (á 1.000,-Kč), tj. 2.000,-Kč, a 2 režijní paušály (á 300,-Kč), tj. 600,-Kč, i DPH 21%, jehož je plátcem, z částky 2.600,-Kč, tj. 546,-Kč, tedy celkem 3.146,-Kč. Nárok je oprávněný, proto soud přiznal uvedenou částku, jež je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 3 i § 14a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif*, když tuto částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobce ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Pro úplnost soud dodává, že při vyhlášení zkráceného rozsudku vyvěšením na úřední desce soudu bylo ve výroku II. uvedeno, aby částka ve výši 3.146,-Kč za náklady řízení byla zaslána na účet A, namísto správného B. V písemném vyhotovení rozsudku byla tato písařská chyba opravena.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 14. dubna 2016

JUDr. Alena Hocká, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Martina Kerberová